

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/72/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713210291
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5713210291.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a Mgr. Márie Kašíkovej v právnej veci navrhovateľa: ZEPTER SLOVAKIA, spol. s r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 7610/16, IČO: 31 323 570, právne zast. JUDr. Ing. Jánom Felšöcim, advokátom so sídlom J., M. R. Y. X, proti odporkyni: H. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., G. X. Y., Y. F. XXXX/X, prechodne bytom R., ul. R. V. XX, v konaní o zaplatenie 172,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Martin, č. k. 10C/74/2014-38 zo dňa 29. októbra 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom v celom rozsahu zamietol žalobný návrh, ktorým sa navrhovateľ domáhal proti odporkyni zaplatenia sumy 172,- Eur spolu s úrokmi z omeškania. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že s odporkyňou uzatvoril dňa 06.12.2009 kúpnu zmluvu, predmetom ktorej bol presne vymedzený a špecifikovaný tovar. Odporkyňa sa zaviazala zaplatiť kúpnu cenu tovaru vo výške 214,- Eur v 5-tich mesačných splátkach, pričom prvá splátka vo výške 42,- Eur bola splatná dňa 08.12.2009 a zostávajúce štyri mesačné splátky po 43 Eur boli splatné vždy k 8-memu dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Z tejto kúpnej ceny však odporkyňa uhradila len splátku 42,- Eur, zvyšnú sumu neuhradila. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v predmetnom právnom vzťahu účastníci vystupovali v pozícii dodávateľa (navrhovateľ) a spotrebiteľa (odporkyňa), preto naň aplikoval ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014. V zmysle tohto zákonného ustanovenia sa aj bez vznosenia námietky premlčania odporkyňou, z úradnej povinnosti zaoberal posúdením premlčania uplatneného nároku. Konštatoval, že premlčacia doba začala u jednotlivých splátok plynúť vždy nasledujúci deň po ich zročnosti, teda dňa 09.01.2010, dňa 09.02.2010, 09.03.2010, 09.04.2010, celý dlh bol ku dňu 09.04.2013 premlčaný. Navrhovateľ podal žalobu dňa 16.07.2013, teda po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby, podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemohol okresný súd uplatnenému návrhu vyhovieť.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., odporkyni ako úspešnej účastníčke vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak túto nepožadovala, preto jej náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal jeho zmeny tak, že žalobnému návrhu bude v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že okresný súd

vec nesprávne právne posúdil, zákonné ustanovenia vzťahujúce sa na predmet konania interpretoval svojvoľne, bez opory v platnom právnom poriadku.

Kúpna zmluva bola s odporkyňou uzatvorená v súlade s ustanoveniami vtedy platných právnych predpisov, a to Zákona č. 108/2000 Z. z., ako aj Zákona č. 250/2007 Z. z.. Akékoľvek legislatívne zmeny, ktoré sa udiali neskôr a z ktorých vychádzal okresný súd sú v prejednávanej veci irelevantné. Odporkyňa vlastnou vinou spôsobila, že si bol nútený uplatňovať nárok voči jej osobe súdnou cestou. Odporkyňa nebol dosiaľ tovar dodaný, avšak v zmysle kúpnej zmluvy k dodaniu tovaru má dôjsť v lehote 28 dní od zaplatenia kúpnej ceny. Z tohto vyplýva, že medzi účastníkmi konania bola dohoda o výhrade vlastníckeho práva v súlade s ustanovením § 601 Občianskeho zákonníka. Samotné zmluvné dojednanie výhrady vlastníctva nie je v rozpore so žiadnym zákonným ustanovením a je platné a účinné. Odporkyňa nie je možné odpustiť ani rozhodnutím súdu jej povinnosť zaplatiť kúpnu cenu, na ktorú sa zaviazala v predmetnej zmluve. Zákon č. 250/2007 Z.z. v znení, ktoré použil okresný súd neobsahuje prechodné ustanovenia. Ak by mal zákonodarca v úmysle zaviesť spätnú retroaktivitu ustanovenia § 5b tohto zákona aj na právne vzťahy a konania začaté pred 01.05.2014, uviedol by to práve v prechodných ustanoveniach. Okresný súd tak nemohol sám z úradnej povinnosti prihliadať na premlčanie uplatneného nároku.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.), rozsudok okresného súdu v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p..

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti/argumenty. Zároveň v tomto smere prihliadal na konkrétne námietky odvolateľa.

V preskúvanom prípade bolo potrebné vyriešiť otázku, či je opodstatnená námietka, že sa nemalo prihliadať na premlčanie uplatneného práva z úradnej povinnosti v zmysle ust. § 5b Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

Uvedené zákonné ustanovenie nadobudlo účinnosť 1. mája 2014, právny predpis, ktorého súčasťou je, nemá prechodné ustanovenia. To znamená, že od jeho účinnosti sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Okresný súd preto postupoval správne, keď posudzoval plynutie premlčacej doby z úradnej povinnosti v zmysle tohto zákonného ustanovenia (obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Najvyššieho súdu SR vydaného v konaní pod sp. zn. 3MCdo 12/2014 zo dňa 21. apríla 2015).

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj odvolaním výslovne nenapadnutý, ale od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania. Okresný súd náležite aplikoval zásadu úspechu v spore i návrhový charakter rozhodovania o náhrade trov.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd tak, že odporkyňa ich náhradu nepriznal. Navrhovateľ nebol v tomto štádiu konania úspešný, a preto podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Naproti tomu odporkyňa si náhradu trov aktuálneho odvolacieho konania neuplatnila (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a fakticky jej ani žiadne trovy v súvislosti s odvolacím konaním nevznikli.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.